

Πατερικός αντίλογος

(στό ἄρθρο τοῦ κ. Κων. Λιβανοῦ, στόν "Ὁρθόδοξο Τύπο", 12.09.03 καί 19.09.03)
 ὑπό π. Νικολάου Δημαρᾶ

"Βαδίζοντες τήν ἀπλανῆ καί ζωηφόρον ὁδόν, ὀφθαλμόν μέν ἐκκόψωμεν σκανδαλίζοντα, μή τόν αἰσθητόν ἀλλά τόν νοητόν. Οἶον, ἐάν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Πρεσβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοί τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται καί σκανδαλίζωσι τόν λαόν, χρή αὐτούς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ ἐστίν ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι, ὡς μετὰ Ἄννα καί Καϊάφα εἰς τήν γέεναν τοῦ πυρός."

Ἅγίου Μεγάλου Ἀθανασίου, Ρῦ 35, 22

"Καθολικὴν Ἐκκλησίαν τήν ὀρθήν καί σωτήριον τῆς εἰς αὐτόν πίστεως ὁμολογίαν ... ὁ τόν ὄλων εἶναι ὁ Θεός ἀπεφήνατο ."

Ἅγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, (Ρ.ῦ. 90, 132)

Ἄγαπητέ κ. Διευθυντά!

Ὁ κ. Κων. Λιβανός ἀναφέρεται στόν διάλογο πού ἀναπτύχθηκε ἀνάμεσα στόν ὑπογραφόμενο καί στήν Ἱερά Μονή Γρηγορίου σέ προηγούμενα φύλλα τοῦ "Ὁρθοδόξου Τύπου". Γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας, Σᾶς παρακαλῶ πολύ, νά δημοσιεύσετε τήν ἀπάντησή μου στό ἐπόμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδος Σας.

1. Δέν εἶναι ἀληθές ὅτι ἀπαντήσεις-παρεμβάσεις Νεοημερολογιτῶν δέν δημοσιεύτηκαν σέ περιοδικά τοῦ χώρου τοῦ Παλαιοῦ. Τόσο στήν "Ἐκκλησιαστική Παράδοση", ὅσο καί στόν "Ἀγιορείτη" καί στούς "Ἁγίους Κολλυβάδες" δημοσιεύτηκαν σχετικές ἀπαντήσεις.

2. Μόνο στίς Ἐκκλησίες τοῦ Παλαιοῦ διαβάζονται τά ἀναθέματα καί ὄλο τό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπί δύο περίπου ὥρες κατά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀπό τό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναθεματίζεται κάθε καινοτομία καί κάθε Νεωτερισμός, ἄρα καί ὁ Νεοημερολογισμός. Σέ καμμία Νεοημερολογιτική Ἐκκλησία δέν διαβάζεται ὄλο τό Συνοδικό. Ἐμεῖς ἀπλῶς διαβάζουμε καί ἐπαναλαμβάνουμε αὐτά πού καθόρισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, καί μαζί τους, μέ τά δικά τους λόγια, ἀναθεματίζουμε κάθε καινοτομία καί ἐπομένως τόν Νεοημερολογιτικό-Οἰκουμενισμό.

3. Ἐμεῖς δέν ἀκολουθοῦμε δικούς μας δρόμους, ὅταν ἀποτεριζόμαστε ἀπό ποιμένες κηρύσσοντες ἐπ' ἐκκλησίας γυμνῆ τῆ κεφαλῆ αἵρεση! Κάνουμε αὐτό πού προστάσσουν οἱ Ἱεροί Κανόνες, (31ος Ἀποστολικός καί 15ος τῆς ΑΒ' Συνόδου), καί αὐτό πού ἔκαναν πάντοτε οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί προτρέπουν καί ἐμᾶς νά κάνουμε.

4. Ἀσφαλῶς καί σωζόμαστε μέσα στήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἐκτός αὐτῆς σωτηρία δέν ὑπάρχει, ἀλλά σέ ποιά Ἐκκλησία;

Αὐτή πού κοινωνεῖ μέ τήν αἵρεση;

Πού μεταδίδει τά Ἅγια Μυστήρια στούς αἰρετικούς (Παπικούς, Προτεστάντες, Μονοφυσίτες);

Πού συλλειτουργεῖ οὐνιτικά μέ τοὺς παπικούς;

Πού ἀποδέχεται ὅτι καί ἐκτός Ἐκκλησίας ὑπάρχει σωτηρία;

Πού βλασφημεῖ εἰς τήν μοναδικότητά της διά τῆς συμμετοχῆς της εἰς τό Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν;

Πού πιστεύει καί κηρύττει ὅτι ἔχουν Θεῖαν Χάριν Μονοφυσίτες, Παπικοί καί

Ἄγγλικανοί;

Πού συμπροσεύχεται ἀκόμη καί μέ ἄλλοθρήσκους, Μουσουλμάνους, Βουδιστές, Ἑβραίους καί Εἰδωλολάτρες;

Ἀσφαλῶς ὄχι! Μυριάκις ὄχι! Ἀντιθέτως σωζόμαστε μόνον, ὅταν δέν κοινωνοῦμε μέ μιά τέτοια ἐκκλησία. Διότι τότε εἴμαστε καί κατά τόν μέγαν Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν *"τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας"*. Ἀντιθέτως, οἱ κοινωνοῦντες τῇ αἵρέσει καί ὡς ἐκ τούτου *"μή ὄντες τῆς ἀληθείας, οὐδέ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσίν"* κατά τόν ἴδιον ἅγιον. (Ἄπαντα, 2, 637).

Σύμφωνα, λοιπόν, μέ τήν ἐνιαία διδασκαλία καί τήν πράξη τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τά διδάγματα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κάθε Ὁρθόδοξος ὀφείλει νά διακόπτει τό μνημόσυνο τοῦ αἵρετικοῦ ἐπισκόπου καί ὄλων ὅσοι εἶναι κοινωνικοί πρός αὐτόν. Ἰδιαίτερα ὅταν αὐτοί οἱ ἐπίσκοποι δέν ἐπονται τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Πατέρων καί πολύ περισσότερο ὅταν ἐρχονται σέ προφανῆ ἀντίθεση μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας καί κηρύσσουν ἐπ' ἐκκλησίας γυμνή τῇ κεφαλῇ αἵρεση.

"Ὅσοι μέ ταπείνωση δέχονται καί ὑποτάσσονται στήν Ἱερά Παράδοση εἶναι ἄξια μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσοι ἀπό ὑπερηφάνεια τήν ἀρνοῦνται ἢ θέλουν ἀνθρωποκεντρικά νά ἀλλοιώσουν τόν Θεανθρωποκεντρικό χαρακτήρα τῆς ἐξέρχονται τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ." (Γράφει καί ὁ π. Γεώργιος Καψάνης στήν *"Χριστιανική"*, 07.06.2001, σελ. 5).

Ἄραγε τί συμβαίνει ὅταν οἱ Νεοημερολογίτες δέν ἀκολουθοῦν τήν Παράδοση τῶν Ἁγίων ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού εἶχαν ἐνιαῖο ἐορτολόγιο, ὅταν δηλ. δέν ἀκολουθοῦν τήν Παράδοση 1600 χρόνων;

Κατά τήν διακήρυξη καί τοῦ π. Γεωργίου Καψάνη ἔχουν ἐξέλθει τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Πολύ περισσότερο εἶναι ἀποκεκομμένοι ἀπό τό Ὁρθόδοξο Σῶμα, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ:

- ὅταν αἶρουν τά ἀναθέματα πού ἐπέβαλαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες κατά τῶν Παπικῶν, ὅπως ἔκανε μονομερῶς καί ἀντικανονικῶς ὁ π. Ἀθηναγόρας,

- ὅταν συναγελάζονται καί συμπροσεύχονται σέ κάθε εὐκαιρία μέ τούς κηρυχθέντες ὑπό τῶν Ἁγίων Πατέρων αἵρετικούς, προτεστάντες, παπικούς καί μονοφυσίτες, ἀλλά καί εἰδωλολάτρες (ὅπως γίνεται σήμερα ἀπό τήν παγκόσμια ὀρθοδοξία),

- ὅταν συνάπτουν συμφωνίες μαζί τους καί ἀναγνωρίζουν τά μυστήρια πανάρχαιων αἵρετικῶν, (Μπαλαμάντ μέ τούς Οὐνίτες, Σαμπεζύ μέ τούς Μονοφυσίτες)

- καί ὅταν συλλειτουργοῦν οὐνιτικά μέ τόν πάπα, οἱ Ἀθηναγόρες, οἱ Δημήτριοι καί οἱ Βαρθολομαῖοι, καί μεταδίδουν ἀκόμη καί τά μυστήρια στους αἵρετικούς. (Βλ. σέ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, *"Διάλογοι χωρίς προσωπεῖον"*, "Ο.Τ.", 12.07.02 τήν προσλαλιά πρός κληρικούς τῆς Ἀμερικῆς καί τῆς Γερμανίας τοῦ καί σωματικά πλέον νεκροῦ τυμπανιαίου μασόνου πρώην "πατριάρχου" Ἀθηναγόρα: *"Πιστεύω ὅτι θά ἔλθει (τό κοινόν ποτήριον). Διότι δέν εἶναι δυνατόν νά μή ἔλθει, διότι ἤδη ἔρχεται. Διότι ἤδη εἰς τήν Ἀμερικῆν μεταλαμβάνετε πολλούς ἀπό τό Ἅγιον Ποτήριον καί καλά κάνετε. Καί ἐγώ ἐδῶ ὅταν ἐρχονται Καθολικοί καί Προτεστάνται καί ζητοῦν νά μεταλάβουν τούς προσφέρω τό Ἅγιον Ποτήριον! Καί εἰς τήν Ρώμην τό ἴδιο γίνεται καί εἰς τήν Ἀγγλίαν καί εἰς τήν Γαλλίαν."*)

Ὁ ἀντικειμενικός Ὁρθόδοξος ἀναγνώστης ἄς βγάλει τά συμπεράσματά του.

Ἡ ἀποτείχιση ἀπό αὐτούς τούς ἐπισκόπους εἶναι ἐπιβεβλημένη καί κατά τήν ἐρμηνείαν τοῦ γνωστοῦ κανονολόγου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας Νικοδήμου Μίλας καί δὴ χωρὶς νά χρειάζεται πρῶτα συνοδική καταδίκη τῆς ἀρξαμένης ἑτεροδιδασκαλίας. Πόσον μᾶλλον μετὰ ἀπό συνοδικές καταδίκες, ὅπως εἶναι ἐκεῖνες τῶν Παπικῶν, τῶν Προτεσταντῶν καί τῶν Μονοφυσιτῶν μέ τούς ὁποίους κοινωνοῦν πνευματικά, συμπροσευχητικά καί λειτουργικά, κοινωνοῦντες ἀκόμη καί ἀπό τό ἴδιον ποτήριον Νεοημερολογίτες καί ἑτερόδοξοι ἐδῶ καί πολλά χρόνια συνεχῶς, ὡς ἀπεδείχθη. (Βλ. π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, "Οἱ διάλογοι χωρὶς προσωπεῖον", "Ο.Τ". 12.07.02. Βλ. καί "Ο.Τ." 07.02.03, τό κείμενο τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, σχόλιο στήν "Καθολική").

Ἐρμηνεύει ὁ μέγας Σέρβος κανονολόγος:

"Ἐάν ὁμως ἐπίσκοπός τις ἢ μητροπολίτης ἢ πατριάρχης ἄρξηται νά διακηρύττη δημοσίᾳ ἐπ' ἐκκλησίας αἰρετικὴν τινά διδαχὴν, ἀντικειμένην πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τότε οἱ προαναφερθέντες κέκτληται τό δικαίωμα ἄμα καί χρέος ν' ἀποσχοινοσθῶσι πάραυτα τοῦ ἐπισκόπου, μητροπολίτου καί πατριάρχου ἐκείνου, διό οὐ μόνον εἰς οὐδεμίαν θέλουσιν ὑποβληθῆ κανονικὴν ποινήν, ἀλλὰ θέλουσι καί ἐπαινεθῆ εἰσέτι, καθ' ὅσο διὰ τούτου δέν κατέκριναν καί δέν ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῶν νομίμων ἐπισκοπῶν, ἀλλ' ἐναντίον ψευδεπισκόπων καί ψευδοδιδασκάλων, οὔτε καί ἐδημιούργησαν τοιουτοτρόπως σχίσμα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἀπήλλαξαν τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ὅσῳ ἠδυνήθησαν μέτρῳ τοῦ σχίσματος καί τῆς διαιρέσεως".

Αὐτά διδάσκουν οἱ ἀληθεῖς διδάσκαλοι τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὄχι ὅσα γράφει ὁ κ. Λιβανός στό ἄρθρο του, ἀφοῦ δέν κάνει καμμίαν ἀναφορὰν στοὺς Ἁγίους Πατέρες οὔτε κἂν στήν ἐρμηνείαν τοῦ μεγάλου Ἁγίου μας, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου στοὺς Ἱεροῦς Κανόνες ΛΑ' καί ΙΕ' τῆς ΑΒ' Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Μεγάλου Φωτίου.

Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Μίλας τὴν ὁποίαν μᾶς μετέφερε στά ἑλληνικά ὁ Σέρβος Θεολόγος Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς, (νῦν ἐπίσκοπος τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου), εἶναι σέ πλήρη συμφωνία μέ τὴν ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καί τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν εἶναι δυνατόν νά συμπροσεύχεται ὁ κ. Βαρθολομαῖος ὄχι μόνον μέ ἑτεροδόξους αἰρετικούς ἀλλὰ καί ἑτεροθρήσκους, καί νά μᾶς λέει ὁ κ. Λιβανός ὅτι ἐμεῖς φεύγουμε ἀπὸ τὴν ... "ἐκκλησία"! ὅταν διακόπτουμε τὴν κοινωνία αὐτῶν καί ἐκείνων πού εἶναι κοινωνικοί πρὸς αὐτούς. Δέν λέγει καί ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ὅτι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μόνον οἱ αἰρετικοὶ ἀλλὰ καί ὅσοι κοινωνοῦν μέ αὐτούς, ἀναφερόμενος στή σχετικὴ διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου;

Εἶναι φορέας τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ὅταν συμπροσεύχεται καί μετὰ ἱερειῶν τοῦ Σατανᾶ, παστορισσῶν προτεσταντριῶν;

Ἐκφράζει τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅταν μεταδίδει τά μυστήρια στοὺς κατολύκους στήν Ραβέννα;

Εἶναι ὀρθόδοξος πατριάρχης ὁ κ. Βαρθολομαῖος ὅταν συμμετέχει στήν δαιμονολατρεία τῆς Καμπέρα ἢ στίς πανδαιμονιακές ἐκδηλώσεις μέ κοινὴ λατρεία καί συμπροσευχές μέ Μουσουλμάνους, Βουδιστές, Ἑβραίους καί ὅλο τό συνονθύλευμα τοῦ παγκοσμίου συμβουλίου τῶν ἐκκλησιῶν στήν Ἀμερική, καί στήν Εὐρώπη (στήν Ἀσίᾳ τελευταία);

Ναί, μέ μιά τέτοια "ἐκκλησία" ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, κ. Λιβανέ, δέν θέλουμε νά ἔχουμε καμμία σχέση. Θέλουμε νά εἴμαστε ἐκτός αὐτῆς τῆς Ψευδοεκκλησίας τοῦ ἐρχομένου Ἀντιχρίστου.

Δέν ἀκούσατε ποτέ, κ. Λιβανέ, τί διδάσκει ὁ Φωστήρας τῆς Ἐφέσου Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός;

"... πέπεισμαι γάρ ἀκριβῶς ὅτι ὅσον ἀποδιῶσταμαι τούτου καί τῶν τοιούτων, (τοῦ ἐνωτικοῦ πατριάρχου Μητροφάνους καί τῶν Λατινοφρόνων γενικῶς), ἐγγίζω τῷ Θεῷ καί πᾶσι τοῖς ἀγίοις, καί ὡσπερ τούτων χωρίζομαι, οὕτως ἐνουῖμαι τῇ ἀληθείᾳ καί τοῖς ἀγίοις πατράσι, τοῖς θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας". (Ἀπολογία τοῦ ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ρηθεῖσα ἐπί τῇ τελευτῇ αὐτοῦ αὐτοσχεδίως, Ρῦ 160, 536 ἔϊ).

Θέλει νά ἀγνοεῖ ὁ κ. Λιβανός τήν Ἀποστολική καί Πατερική Παράδοση καί προτιμᾷ νά ἀναπαύεται στίς δικές του αὐθαίρετες ἐρμηνεῖες, πού στεροῦνται κάθε Θεολογικοῦ καί Πατερικοῦ ἐρείσματος!

Μήπως αὐτός ὁ Εὐαγγελιστής τῆς ἀγάπης, ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης, δέν ἐγκατέλειψε τό δημόσιον λουτρόν, ὅταν ἀντελήφθη ὅτι εἰς τόν ἴδιον χῶρον καί παραπλεύρως του εὐρίσκετο ὁ αἰρετικός Κήρινθος; Ἐπήδησε μάλιστα ἔξω μέ μεγάλα βήματα ὁ ἠγαπημένος τοῦ Κυρίου μαθητής καί ἔφυγε ἀπό τήν θύρα καλώντας καί τούς συνοδούς του νά κάνουν τό ἴδιο· *"νά φύγουμε"*, φώναζε, *"γιά νά μήν πέσει ἐπάνω μας ὀλόκληρο τό λουτρό καί μᾶς συντρίψει, ἐπειδὴ μέσα εἶναι ὁ Κήρινθος ὁ ἐχθρός τῆς ἀληθείας"* (Εὐσεβίου, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία III 28, 6, ΒΕΠΕΣ 19, 271).

Τό προδοτικό πνεῦμα τοῦ κ. Βαρθολομαίου ἀκολουθεῖ καί ὁ κ. Χριστόδουλος μιά καί ἀποφάσισε συνοδικά μετά τήν ὑποδοχή τοῦ Πάπα καί τά ἀγκαλιάσματα μετά τοῦ δικεράτου θηρίου, νά φιλοξενήσῃ τό 2005 τήν Γενική Συνέλευση τοῦ μασονοκρατούμενου ΠΣΕ στήν Ἀθήνα ("Ο.Τ." 14.02.2003, ἀριθμ. φυλ. 1443 Ὁ Γ. Ζερβός γράφει γιά τόν κ. Χριστόδουλον: *"συμπλέει καί συνεμάχησε μέ τόν μέγαν αἰρεσιάρχη Πάπαν"*! "Ο.Τ." 28.03.03, σελ. 1).

Οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Μ. Ἀθανάσιος καί Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς προτρέπουν νά φεύγουμε μακριά ἀπό τούς ποιμένες πού σφάλλουν στήν Πίστη.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στόν προφητικό του λόγο *"Περί συντελείας, περί ψευδοδιδασκάλων καί τῶν ἀθέων αἰρετικῶν"* παραγγέλλει νά μή ἀκολουθήσουμε τούς προβατόσχημους λυκοποιμένες, οἱ ὅποιοι διαστρέφοντας τήν Ἀλήθεια γίνονται πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου καί ἐτοιμάζουν τόν λαό γιά τήν ὑποδοχή του (Ρῦ 63, 231 Α, 26, 1257, 59, 553).

Τοῦ αὐτοῦ ὁμολογιακοῦ πνεύματος εἶναι καί ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὅταν τονίζει *"ὅτι ἔχουμε παραγγελία ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο νά θεωροῦμε ὡς ἀπαράδεκτους στόν Ἅγιο Κληρο αὐτούς τούς ποιμένες πού διδάσκουν διαφορετικά ἀπό ὅσα παραλάβαμε ἀπό τούς Ἁγίους Πατέρες καί τίς Ἁγίες Συνόδους"* (Ρῦ 99, 988 Α).

Πρόμοια, δυστυχῶς, δίδαξε καί ὁ π. Θεόδωρος Ζήσης τόν ὁποῖο προβάλλει ὡς πρότυπο ὁ κ. Λιβανός: *"ἐκτιμῶ βαθύτατα τούς ἀδελφούς τοῦ παλιοῦ ἡμερολογίου... Νά ἀφήσουν τά πόσα σχίσματα ἔχουν (ἔχουν 12 Συνόδους! πόσας ἔχουν;) καί νά ἐπανέλθουν ἐδῶ στήν Ἐκκλησία καί νά ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μαζί."*

"Τό θέμα δέν εἶναι ἂν εἴμεθα μέ τό παλιό ἢ μέ τό νέο, ἀλλά ἂν θά σώσουμε τήν ψυχὴν μας. Καί τήν ψυχὴν μας τήν σώζουμε μέσα στήν Ἐκκλησία!"

Καί γιά τόν π. Θεόδωρο ἰσχύουν ὅσα ἀναφέρουμε στό παρόν ἄρθρον μας.

Πολλοί, πολλές φορές, κατηγορήσαν καί τήν ἱερωσύνην τῶν

παλαιοημερολογιτών, αλλά τά χειροτονητήρια αὐτῶν τούς διέψευσαν πλήρως. (πρβλ. Σταύρου Καραμήτσου: Αἱ χειροτονίαι τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπό κανονικῆς ἐπόψεως, Ἀθῆναι 1997, σ. 110).

Τό ἀσθενές σημεῖο μας εἶναι οἱ διαιρέσεις μας, πού εἰρωνεύεται ὁ π. Θ. Ζήσης. Συμφωνοῦμε. Δέν πρέπει ὁμως νά παραθεωρεῖται ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ Νεοημερολογίτες ἐδημιούργησαν τίς σπουδαιότερες ἐξ αὐτῶν, προκειμένου νά μᾶς διαλύσουν!...

Μήπως καί στήν ἐποχή τῆς εἰκονομαχίας δέν παρετηρήθησαν διαιρέσεις στό σῶμα τῶν ὀρθοδόξων εἰκονοφίλων; Γράφει σχετικῶς ὁ μέγας Θεόδωρος ὁ Στουδίτης: *"Ἐπειδή ἔμαθον παρά τοῦ γραμματοφόρου, ᾧ καλέ ἀδελφέ, ὅτι ἔριδες ἀνεφάνησαν μεταξύ σας... μετά λύπης μου ἐδέχθην τά νέα αὐτά, γνωρίζων ὅτι εἶναι σποραί τοῦ Διαβόλου πού προκαλοῦν σχίσματα καί σ'αὐτό τό ὑγιαῖνον μέρος τῆς Ὀρθοδοξίας. Αὐτό εἶναι χαροποιόν γεγονός γιά τούς ὑπεναντίους (=εἰκονομάχους), οἱ ὅποιοι ἀπό τά δικά μας ἀσθενήματα ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ δική τους ἀσέβεια ἔχει καλῶς"*. (Pū 99, 1285 ἰ).

Ἔτσι καί τώρα· μπορεῖ νά ὑπάρχουν διάφοροι Σύνοδοι παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἀλλά αὐτό δέν ἄπτεται τῆς οὐσίας τοῦ κατά πάντα παραδοσιακοῦ ἀγῶνος μας, οὔτε δημιουργεῖ δικαιολογία στούς Νεοημερολογίτες νά παραμένουν στήν κακοδοξία. Ἄς τολμήσουν τήν ἀποτείχιση καί ἄς μή ἐνωθοῦν μέ μᾶς. Τότε καί μόνον θά διαπιστώσουν πόσον δύσκολον εἶναι ἡ ἐνότης σέ τέτοιους ἀγῶνες. Τώρα οἱ κρίσεις τους μοιάζουν μέ νοθεσίες καλοντυμένου φιλάθλου ἀπό κερκίδες σταδίου πρὸς ἰδρωμένον πλήν νικηφόρον ἀγωνιστήν στίβου...

Τό θέμα λοιπόν δέν εἶναι ἡ πολυσυνοδικότης τοῦ παλαιοῦ, ἀλλά ἡ ὑπεναντία πρὸς τήν ὀρθόδοξη παράδοση πίστις τῶν Νεοημερολογιτῶν ὅτι:

α) δέν πρέπει νά διακόψουν ποτέ κοινωνίαν πρὸς τούς ἐπισκόπους τους, ἔστω καί ἂν αὐτοί εἶναι κακόδοξοι, διότι θά εὔρεθοῦν ἐκτός Ἐκκλησίας καί σωτηρίας καί

β) οἱ παλαιοημερολογίτες πού τόλμησαν νά τό πράξουν ἐγιναν σχισματικοί καί συνεπῶς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν!...

Καί οἱ δύο θέσεις τυγχάνουν τελείως ἀντιπαραδοσιακές, μή μαρτυρούμενες ἀπό τίς πηγές τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Δέν ἀναφέρομαι στήν τρίτη καί σοβαρή αἰτία, τήν ἔλλειψη ἀγωνιστικότητας καί πνεύματος θυσίας πού χαρακτηρίζει τόν κληρον τοῦ Νέου... (Σύγκρινε καί Θεοδωρήτου Ἱερομονάχου, Μαθητεύοντες στό Ἀλάθητον Διδασκαλεῖον τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, Ε' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 2002).

Θέλει νά ἀγνοεῖ ὁ κ. Λιβανός τήν παράδοση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στό μεγάλο πρόβλημα τῆς διασπάσεως τῆς ἐνότητος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας μέ τήν παράνομη εἰσαγωγή τοῦ νέου καλενδαρίου.

Εἰσαγωγή πού στηρίχτηκε:

στή βία,

στούς διωγμούς,

στούς ἀποσχηματισμούς καί στίς φυλακίσεις ἀγνῶν λευιτῶν,

στίς κατεδαφίσεις Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, πού ἀντιστάθηκαν στήν Καινοτομία τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ καί διακρατοῦν ἀμόλυντο τό Ἅγιο Ὀρθόδοξο Θυσιαστήριο ἀπό τό μῖσμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Καί τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πού ἀναφέρει ὁ κ. Λιβανός *"Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καί μῆνας καί καιρούς καί ἐνιαυτούς! Φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς"* στρέφεται ἐναντίον τῶν Νεοημερολογιτῶν, γιατί ἀκριβῶς ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία μας εἶχεν αἰώνιον Ἑορτολόγιον καί Πασχάλιον καί ἡ παρατήρηση τῶν ἐνιαυτῶν καί τῶν μηνῶν καί τῶν ἡμερῶν, τῶν λεπτῶν καί τῶν

δευτερολέπτων ἦταν τό πρόσχημά σας γιά νά ἀλλάξετε τό ἡμερολόγιον μιά καί τό παλαιό ... ἔχανε! Ἐμεῖς δέν ἀσχοληθήκαμε μέ τέτοιες παρατηρήσεις.

Εἶδαμε ὁμως τοὺς καρπούς τῆς καινοτομίας:

νά γιορτάζονται ὁ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, πρὶν κἂν ἀρχίσει ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπως συνέβη πέρυσι, μιά καί ἡ νηστεία ἀρχιζε γιά τὴν Ὁρθοδοξία δυό μέρες ἀργότερα ἀπὸ τὴν γιορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων πού βιάστηκαν νά γιορτάσουν οἱ Νεοημερολογίτες,

εἶδαμε ὅτι Κύριον Πάσχα (Πάσχα καί Εὐαγγελισμό) δέν πρόκειται νά γιορτάσετε ποτέ ἐσεῖς τοῦ Νέου ἡμερολογίου, ὅπως γιόρτασαν οἱ Πατέρες μας,

εἶδαμε νά διασαλεύεται τό αἰώνιον τυπικόν καί τό Κυριακοδρόμιον τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας μας,

εἶδαμε ὅτι τὴν ἐπάρατη Νεοημερολογιακὴ ἀλλαγὴ τὴν ἀκολουθεῖ καί ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα σέ τοπικὲς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες μέ τίς ὁποῖες κοινωνεῖτε καί ὑποπίπτετε στό ἀνάθεμα καί τὸν ἀφορισμὸ τοῦ Α' Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου (341 μ. Χ.).

Βλέπουμε κ. Λιβανέ, στίς τάξεις τοῦ Παλαιοῦ νά ἀναδεικνύονται Ἅγιοι καί νά ἀναγνωρίζονται μάλιστα μετὰ θάνατον καί ἀπὸ τὰ Νεοημερολογίτικα Πατριαρχεῖα, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρουμᾶνος, ὁ Χοζεβίτης, (+1960) πού ἀναγνωρίστηκε τελευταία ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρουμανίας, παρά τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδέποτε κοινωνήσε μέ κανένα Νεοημερολογίτη καί δίδασκε τὴν ἀποτείχιση ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὲς καί τοὺς Νεοημερολογίτες!

Στίς τάξεις μας ἔχουμε τό ἀδιάφθορο λείψανο τοῦ μεγαλυτέρου ἴσως Ἁγίου τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς, τοῦ θαυματουργοῦ στυλίτου, Ἀρχιεπισκόπου Σαγκάκης καί Σάν Φραντσίσκο. Μήπως αὐτὸς ἦταν κοινωνικός πρὸς τὴν παγκόσμια Ὁρθοδοξία;

Δικός μας εἶναι καί ὁ ἄλλος Ἅγιος τῆς Ὁρθόδοξου Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔχουμε καί τίς χειροτονίες μας οἱ Ὁρθόδοξοι, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Φιλάρετος!

Τρία ἀδιάφθορα καί εὐωδιάζοντα λείψανα μαρτυροῦν ποῦ ἀναπαύεται τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ!

Τρεῖς παγκόσμιοι Πατέρες καί θαυματουργοὶ ἐν ζωῇ καί μετὰ θάνατον ἀποδεικνύουν ποῦ βρίσκεται ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι πάντοτε διωκομένη, χλευαζομένη ἀλλὰ καί στερεωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀπαξ τοῖς Ἁγίοις παραδοθείσης Πίστεως κατὰ τὸν π. Γεώργιο Μεταλληνό.

Ὅπωςδήποτε ὑποκλινόμαστε μπροστὰ στό ἀνάστημα τοῦ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς, τοῦ μεγαλυτέρου Θεολόγου τοῦ 20οῦ αἰῶνος καί ὡς Ἁγίου τιμωμένου ἐν Σερβία καί παρ' ἡμῶν. Μιμηθεῖτε τό παράδειγμά του καί τὴν Θεολογία του καί ἀρκεῖ ἡμῖν! *"Υποστηρικταὶ τῶν Σέρβων συχνὰ ὑποδεικνύουν τοιοῦτους ἀνδρας ὡς ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστίνος Πόποβιτς, σάν νά δικαιολογοῦν τοιοῦτοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Ὁμολογηταὶ τὴν σημερινὴ κατάσταση στήν Σερβικὴ Ἐκκλησία. Μαζί μέ αὐτό τό ἐπιχείρημα σκοπίμως παραλείπεται τό λίαν χαρακτηριστικὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πατήρ Ἰουστίνος κατήγγειλε δημόσια τὴν ἀποστασία τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας μέ τὰ πιά σκληρὰ λόγια, καί ὅπως εἶδαμε, διέκοψε τὴν κοινωνία μέ τὸν Σέρβο Πατριάρχη. Οἱ μόνον πραγματικοὶ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Σέρβοι στὸν κόσμον σήμερον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκολούθησαν τὸν πατέρα Ἰουστίνον πού διέκοψε τὴν κοινωνία μέ τὸ (αἰρετικὸ=ψευτο) Πατριαρχεῖο."* (*"The only True Orthodox Serbs in the world today are those who have followed Fr. Justin in breaking communion with the*

false patriarchate." Β . τό μνημειῶδες C " The tragedy of the Russian Orthodox Church abroad", Ὑ Vladimir Moss, . 364. "Ὅσον ἀφορᾶ ἐπίσης τόν ἀγωνιστή καί λίαν ἀγαπητό μας ἀδελφό, Θεολόγο Νικόλαο Σωτηρόπουλο, σημειώνουμε ὅτι εἶναι πολύ κοντά μας. Ἐδῶ καί δύο χρόνια μέ τά καυστικά κείμενά του γιά τόν Οἰκουμενισμό κηρύσσει τήν ἀποτείχιση καί μᾶς δικαιώνει καί συμπαρίσταται στό Μοναστήρι μας, τήν Ἱερά Μονή Ἐσφιγμένου!)

Πῶς, ἀλήθεια, μπορεῖ νά ξεφύγει κανεῖς ἀπό τά φρικτά ἀναθέματα τῆς Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κ. Λιβανέ, πού βροντοφωνάζει; *"Εἴ τις πᾶσαν Παράδοσιν Ἐκκλησιαστικήν, ἔγγραφον, ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα"* . (Στήν Πράξη η', σελ. 883, τοῦ Β' Τόμου τῶν Συνοδικῶν). Καί πάλιν κηρύττει ἡ παράταξις τῶν Θεηγόρων ὀπλιτῶν τῆς παρατάξεως Κυρίου: *"Ἀπαντα τά παρά τήν Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν, καί τήν διδασκαλίαν, καί ὑποτύπωσιν τῶν Ἁγίων καί ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα καί πραχθέντα, ἢ μετὰ τοῦτο πραχθησόμενα, ἀνάθεμα"* . (Σελ. 606, τοῦ Β' Τόμου τῶν Συνοδικῶν).

Πρός ἐσᾶς ἀπευθύνονται κ. Λιβανέ, οἱ λόγοι τοῦ Θεοφόρου Μάρκου τοῦ ἄτλαντος τῆς Ὀρθοδοξίας: *"Οὐδέποτε διά μεσότητος, ἄνθρωπε, τά ἐκκλησιαστικά διωρθώθη· μέσον ἀληθείας καί ψεύδους οὐδέν ἐστίν"* *"Μέχρι τίνος, ὦ σχέτλιε, (ἀξιοθρήνητε), τό τῆς ψυχῆς εὐγενές καί φιλότιμον ἐν τοῖς ματαίοις ἀπασχολεῖς;... Φεῦγε Αἴγυπτον ἀμεταστρεπτῆ, φεῦγε Σόδομα καί Γόμορρα· πρὸς τό ὄρος σῶζου, μή συμπαρηληθῆς. Ἄλλά κατέχει σε τό κενόν δοξάριον..."* (Επιστολή κυροῦ Μάρκου τοῦ Ἐφέσου πρὸς τόν κύριον Γεώργιον τόν Σχολάριον, Ρῦ 160, 1092-1096).

Ἄλήθεια, κ. Λιβανέ, ποῖός σχίζει τήν Ἐκκλησία; Ἐκεῖνος πού ἀγωνίζεται γιά τίς Παραδόσεις τῆς καί τήν Πίστιν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἢ ἐκεῖνος πού ἀνατρέπει αἰωνόβιους θεσμούς καί ἀπομακρύνεται ἀπό τά ἱερά θέσμια; Ἐκεῖνος πού ἐπιστρέφει σέ ὁ, τι πάντοτε, παντοῦ καί ὑπό πάντων ἐπιστεύθη ἢ ἐκεῖνος πού αὐθαιρετεῖ στηριζόμενος σέ ἴδια ἐπιχειρήματα καί ὄχι στήν αἰώνια διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων;

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός διέκοψε κοινωνία πρὸς τήν τοπικήν ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί πρὸς ὅλους τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐνωτικούς, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπό τούς λόγους του: *"Καί οἱ περισσότεροι ἀδελφοί παίρνοντας θάρρος ἀπό τή δική μου ἐξορία, ἀρχίζουν νά ἐκτοξεύουν ἐλέγχους πρὸς τούς ἀλιτηρίους καί παραβάτας τῆς ὀρθῆς πίστεως καί τῶν πατρικῶν θεσμῶν καί νά τούς διώχνουν ἀπό παντοῦ καί νά μὴν ἀνέχονται νά συλλειτουργοῦν μαζί τους, οὔτε νά τούς μνημονεύουν καθόλου ὡς χριστιανούς"*. Γιατί κατά τόν ἴδιο Ἅγιο ἐρμηνευτῆ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς πράξεως τῶν πρό αὐτοῦ Πατέρων *"Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ὅλες οἱ θεῖες Γραφές, μᾶς προτρέπουν νά φεύγουμε τούς ἐτερόφρονες καί νά μὴν ἔχουμε κοινωνία μέ αὐτούς"* (Ρῦ 160, 1097 AB, 105 ἔ).